

บทที่ 7

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

7.1 สรุปผลการวิจัย

ในการทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างลิงค์และโลกทัศน์ของผู้พูดภาษาอินดีและเยอรมันเกี่ยวกับเพศ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลิงค์ซึ่งเป็นประเภททางไวยากรณ์กับโลกทัศน์ของผู้พูดภาษาอินดีและภาษาเยอรมันเกี่ยวกับเพศ รวมทั้งเปรียบเทียบโลกทัศน์ดังกล่าวของผู้พูดภาษาทั้ง 2 ด้วย ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษาอินดีและภาษาเยอรมันภาษาละ 10 คน ด้วยการให้ผู้บอกภาษาเขียนประโยคบรรยายภาพคนหรือสัตว์ที่มีเพศไม่สอดคล้องกับลิงค์ของคำนามที่หมายถึงคนหรือสัตว์นั้น เพื่อดูว่าผู้บอกภาษาจะเลือกใช้รูปภาษาไปตามลิงค์ของคำนามหรือใช้รูปภาษาไปตามเพศของคนหรือสัตว์ในภาพ และจากแนวคิดของสมมุติฐานชาเพียร์-วอร์ฟที่ว่าภาษาสะท้อนให้เห็นความคิด เมื่อวิเคราะห์จากข้อมูลภาษาที่ได้มา ผู้วิจัยจึงเชื่อว่ารูปภาษาที่ผู้บอกภาษาใช้จะทำให้เราสามารถตีความเกี่ยวกับโลกทัศน์ของผู้บอกภาษาเกี่ยวกับเพศได้ ผลที่ได้จากงานวิจัยนี้มีดังนี้

7.1.1 สรุปผลเกี่ยวกับคำนามและรูปภาษาที่ผู้บอกภาษาใช้ในการบรรยายภาพ

คำนามที่ผู้บอกภาษาใช้เรียกคนและสัตว์ในภาพที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมาจากการแปลคำนามภาษาอังกฤษที่แสดงไว้ในแบบเก็บข้อมูลออกเป็นคำนามในภาษาของตนโดยตัวผู้บอกภาษาเองแต่ละคน ทั้งนี้เนื่องจากในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยไม่ได้บอกผู้บอกภาษาว่าจะต้องใช้คำนามภาษาอินดีหรือเยอรมันคำใดเพื่อไม่ให้เป็นภาระชี้นำในการใช้ภาษา ผลปรากฏว่าผู้บอกภาษาส่วนมากเลือกใช้คำนามได้ตรงกับคำนามที่ผู้วิจัยคาดว่าผู้บอกภาษาจะใช้ คำส่วนน้อยที่ผู้บอกภาษาเลือกใช้มีความหมายคล้ายคลึงกับคำนามที่ผู้วิจัยคาดว่าผู้บอกภาษาจะใช้และมีลิงค์เดียวกัน จึงสามารถพิจารณารวมกันไปเสมือนเป็นคำเดียวกันได้

ผลการพิจารณาตัวบ่งชี้ลิงค์ทั้งหมดในข้อมูลแต่ละภาษาแสดงว่า ทั้งในข้อมูลภาษาอินดีและภาษาเยอรมัน ตัวบ่งชี้ลิงค์ส่วนมากแจกแจงตามลิงค์ของคำนามมากกว่าที่จะแจกแจงตามเพศของคนหรือสัตว์ในภาพ ตัวอย่างเช่นในการบรรยายภาพแมวเพศผู้ ตัวบ่งชี้ลิงค์ที่พบในข้อมูลก็มักจะแจกแจงเป็นสตรีลิงค์ตามลิงค์คำนาม (คำนามที่หมายถึง 'cat' เป็นคำนามสตรีลิงค์) มากกว่าที่จะบ่งชี้ปลลิงค์อันเป็นลิงค์ที่สอดคล้องกับเพศชายหรือเพศผู้

สำหรับการใช้ภาษาบรรยายภาพแต่ละภาพ สรุปได้ว่าผู้บอกภาษาบรรยายภาพแต่ละภาพที่ใช้เก็บข้อมูลด้วยรูปภาษาบ่งชี้ถึงสิ่งที่แตกต่างกัน บางภาพไม่มีผู้บอกภาษาคนใดเลยที่เขียนบรรยายด้วยรูปภาษาตามเพศ ตัวอย่างเช่น ในการบรรยายภาพจะเซ่เพศเมีย ตัวบ่งชี้ถึงคภาษาฮินดีทั้ง 40 หน่วยที่ได้จากการบรรยายภาพนี้ล้วนแต่แจกแจงตามลิงค์ของคำนามทั้งสิ้น ในขณะที่บางภาพ ผู้บอกภาษาเขียนบรรยายด้วยรูปภาษาตามเพศเกือบทั้งหมด ตัวอย่างเช่น พบตัวบ่งชี้ถึงคภาษาเยอรมันถึง 36 จากทั้งหมด 40 หน่วยที่ได้จากการบรรยายภาพชาวนาเทศหญิงแจกแจงเป็นสตรีลิงคซึ่งเป็นลิงคที่สอดคล้องกับเพศหญิงหรือเพศเมีย (คำนามที่หมายถึงชาวนาเป็นบุลลิงค) แต่โดยรวมแล้ว ผู้บอกภาษาทั้งฮินดีและเยอรมันเขียนอธิบายภาพส่วนมากด้วยรูปภาษาตามลิงคมากกว่าตามเพศ

เกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้บอกภาษาเป็นรายบุคคลพบว่า ผู้บอกภาษาแต่ละคนมีการใช้รูปภาษาที่แตกต่างกันมากด้วยเช่นกัน มีผู้บอกภาษาบางคนที่ไม่ใช้รูปภาษาตามเพศเลย ในขณะที่ผู้บอกภาษาบางคนใช้รูปภาษาตามเพศเกือบตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น ข้อมูลการบรรยายภาพโดยผู้บอกภาษาฮินดีคนหนึ่งมีตัวบ่งชี้ถึงค 68 หน่วย 56 หน่วยจากจำนวนนั้นแจกแจงตามเพศของคนหรือสัตว์ในภาพ อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาโดยรวมแล้ว ผู้บอกภาษาทั้งฮินดีและเยอรมันส่วนมากมีการใช้รูปภาษาตามลิงคมากกว่าตามเพศ

ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า จากข้อมูลที่ได้มามีการใช้รูปภาษาตามลิงคมากกว่าตามเพศ ไม่ว่าจะพิจารณาจากจำนวนชุดคำตอบโดยรวม พิจารณาภาพที่ใช้เก็บข้อมูลแต่ละภาพ หรือพิจารณาการใช้ภาษาของผู้บอกภาษาเป็นรายบุคคลก็ตาม

7.1.2 สรุปผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลิงคและเพศ

ผลของการวิเคราะห์แสดงว่าลิงคและเพศมีความสัมพันธ์กันอยู่บ้างในทางความหมาย สังเกตได้จากการที่ผู้บอกภาษาบรรยายภาพคนและสัตว์ที่แสดงเพศไว้อย่างชัดเจนด้วยเครื่องแต่งกายโดยใช้ลิงคที่แตกต่างไปจากเมื่อตอนที่ผู้บอกภาษาคนเดียวกันเขียนประโยคบรรยายลักษณะของคนและสัตว์ชนิดเดียวกันนั้นจากจินตนาการ โดยที่ไม่เห็นการระบุเพศของคนหรือสัตว์นั้นเลย แสดงว่าความหมายเกี่ยวกับเพศที่ผู้บอกภาษาทราบเพิ่มเติมเข้ามาจากการมองภาพ มีอิทธิพลทำให้ผู้บอกภาษาใช้ลิงคที่ต่างไป

แม้ว่าตัวบ่งชี้ถึงคส่วนมากในข้อมูลการบรรยายภาพยังคงบ่งชี้ถึงคของคำนามอยู่เช่นเดิมในขณะที่ผู้บอกภาษาจะได้ทราบเพศของคนหรือสัตว์แล้ว แต่ก็ยังพบว่ามิตัวบ่งชี้ถึงคจำนวนร้อยละ 30 ที่บ่งชี้ถึงคต่างไปจากลิงคที่ผู้บอกภาษาคนเดียวกันใช้ในการเขียนประโยคจากจินตนาการบรรยายลักษณะของคนและสัตว์ชนิดเดียวกันนั้น และถ้าพิจารณาในแง่ของ

จำนวนผู้บอกภาษา ก็พบว่าผู้บอกภาษาเกือบทั้งหมด (19 จาก 20 คน) แสดงการใช้ลิงค์ที่ต่างออกไปเช่นนี้(แม้ว่าเป็นไปในอัตราเล็กน้อยไม่เท่ากัน) แสดงให้เห็นว่าการที่ความหมายของเพศมีอิทธิพลต่อการใช้ลิงค์ เป็นลักษณะของผู้พูดภาษาภาษาฮินดีและเยอรมันโดยทั่วไป ไม่ได้เป็นเพียงลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะตัวของคนใดคนหนึ่ง

นอกจากนั้นในกรณีของภาษาเยอรมันซึ่งมี 3 ลิงค์ ก็ไม่พบว่ามีผู้บอกภาษาคนใดเปลี่ยนมาใช้ลิงค์ที่ไม่สอดคล้องกับทั้งเพศของคนหรือสัตว์ในภาพและไม่ใช้ลิงค์ของคำนามที่หมายถึงคนหรือสัตว์นั้นเลย (ตัวอย่างเช่น ไม่พบว่ามีผู้บอกภาษาคนใดบรรยายภาพสัตว์เพศผู้ซึ่งคำนามที่หมายถึงสัตว์นั้นเป็นคำนามสตรีลิงค์ด้วยรูปภาษาที่เป็นนปุงลลิงค์) สิ่งนี้ช่วยสนับสนุนว่าลิงค์ไม่ใช่สิ่งที่ผู้พูดภาษาเลือกใช้ได้โดยอิสระ ในการกล่าวถึงสิ่งใดๆ หากผู้พูดภาษาจะไม่ใช้ลิงค์ของคำนาม ก็จะต้องใช้ลิงค์ที่สอดคล้องกับเพศของสิ่งที่ตนกำลังกล่าวถึงเท่านั้น จะใช้ลิงค์ที่ไม่สอดคล้องกับทั้งเพศและไม่ใช้ลิงค์ของคำนามไม่ได้

ตัวบ่งชี้ลิงค์ที่มีความสัมพันธ์กับเพศมากที่สุดคือคำสรรพนาม ดังเกิดได้จากการที่เมื่อพิจารณาชุดคำตอบที่มีการบ่งชี้ลิงค์มากกว่า 1 ลิงค์ในชุดคำตอบเดียวกันก็พบว่า ตัวบ่งชี้ลิงค์ที่แจกไปตามเพศมากที่สุดคือคำสรรพนาม(ในภาษาเยอรมัน) สำหรับภาษาฮินดีนั้น แม้ว่าคำสรรพนามจะไม่แจกไปตามลิงค์ แต่ก็ได้ผลที่สอดคล้องกัน คือหน่วยที่มีความเกี่ยวข้องกับสรรพนามซึ่งก็คือคำคุณศัพท์ในกริยาวลีที่ประธานของประโยคเป็นสรรพนามมีการแจกไปตามเพศมากที่สุด ด้วยเหตุที่คำสรรพนามเป็นคำที่ใช้แทนได้ทั้งคำนาม(ในแง่ของไวยากรณ์)และแทนได้ทั้งสรรพนามในโลกจริง(ในแง่ของความหมาย) เมื่อใดที่ผู้พูดภาษาใช้สรรพนามแทนสรรพนามในโลกจริง ผู้พูดภาษาก็ใช้เกณฑ์ทางความหมายเกี่ยวกับเพศในการเลือกใช้ลิงค์ แต่เมื่อผู้พูดภาษาใช้สรรพนามแทนคำนามใด ผู้พูดภาษาก็จะต้องใช้ลิงค์ไปตามคำนามนั้น อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการแจกไปตามเพศของสรรพนามในภาษาเยอรมัน กับการแจกไปตามเพศของคำคุณศัพท์ในกริยาวลีที่ประธานของประโยคเป็นสรรพนามในภาษาเยอรมัน ก็พบว่าสรรพนามในภาษาเยอรมันมีการแจกไปตามเพศมากกว่า สาเหตุที่สรรพนามเป็นตัวบ่งชี้ลิงค์ที่แจกไปตามเพศจริงของสรรพนามมากที่สุดนั้น น่าจะมาจากสาเหตุว่า ตัวบ่งชี้ลิงค์อื่นๆมีความผูกพันอยู่กับคำนามมาก เช่น คำนามนามก็ย่อมปรากฏกับคำนามเสมอ คำคุณศัพท์ก็มีหน้าที่ขยายความให้กับคำนาม ในขณะที่สรรพนามมีความผูกพันอยู่กับคำนามน้อยกว่า สรรพนามสามารถใช้แทนได้ทั้งคำนามและแทนสรรพนามในโลกจริง เมื่อผู้พูดภาษาใช้สรรพนามแทนคำนาม สรรพนามนั้นก็ย่อมต้องแจกไปตามลิงค์ของคำนามดังกล่าว ซึ่งจากการวิจัยนี้คำนามจะมีลิงค์ที่ไม่สอดคล้องกับเพศของคนหรือสัตว์ที่คำนามนั้นหมายถึง แต่ถ้าผู้พูดภาษาใช้สรรพนามเพื่อแทนสรรพนามในโลกจริง สรรพนามนั้นก็แจกบ่งชี้ลิงค์ที่สอดคล้องกับเพศจริงของคนหรือสัตว์นั้น

ปัจจัยที่มีผลให้ผู้พูดภาษาใช้รูปภาษาตามเพศในการบรรยายภาพบางภาพมากกว่าภาพอื่นๆก็คือความหมายของคำนามว่าเป็นคนหรือสัตว์ ผู้พูดภาษาจะใช้รูปภาษาตามเพศมากกว่าเมื่อกล่าวถึงคน ดังนั้นฐานว่าเป็นเพราะคนเรายอมให้ความสำคัญกับคนด้วยกัน ทำให้ใส่ใจกับรายละเอียดต่างๆเช่น อายุ ฐานะ รวมทั้งเพศของคนมากกว่าสัตว์ และแสดงออกมาโดยการใช้รูปภาษาตามเพศ การที่ว่าคำนามแต่ละคำเป็นลิงค์ใดนั้น ไม่มีผลต่อการใช้รูปภาษาบางที่ลิงค์

7.1.3 ผลผลเกี่ยวกับโลกทัศน์ของผู้พูดภาษาอินดีและเยอรมันเกี่ยวกับเพศ

ทั้งภาษาอินดีและภาษาเยอรมันต่างก็มีลิงค์เป็นประเภททางไวยากรณ์เช่นเดียวกัน อิทธิพลของลิงค์มีผลให้ผู้พูดภาษาทั้งสองมักจะไม่ใช่รูปภาษาระบุเพศของคนหรือสัตว์ และจะใช้รูปภาษาบางที่ลิงค์ไปตามลิงค์ของคำนามที่หมายถึงคนหรือสัตว์นั้น เช่นมักจะใช้รูปภาษาบางที่สตรีลิงค์ในการกล่าวถึงสัตว์ชนิดหนึ่งเสมอ ด้วยความที่คำนามที่หมายถึงสัตว์ชนิดนั้นเป็นคำนามสตรีลิงค์ แม้ว่าภาษาจะเชื้ออำนาจให้สามารถระบุเพศของคนหรือสัตว์ได้ด้วยการที่คำนามจำนวนหนึ่งในภาษา(มักหมายความว่าถึงคนและสัตว์) มีคู่กันมาจากรูปพื้นฐานเดียวกัน คำหนึ่งเป็น पुलลิงค์ ใช้หมายถึงเพศชายหรือเพศผู้ คำหนึ่งเป็นสตรีลิงค์ ใช้หมายถึงความถึงคนหรือสัตว์ชนิดเดียวกันที่เป็นเพศหญิงหรือเพศเมีย แต่ในการใช้ภาษาจริงก็จะมีคำนามคำหนึ่งในคู่ที่ใช้หมายรวมไปถึงอีกคำหนึ่งได้ ทำให้คำนามนั้นมีที่ใช้มากกว่า ผู้พูดภาษาจึงยังคงใช้รูปภาษาไปตามลิงค์ของคำนามที่สามารถใช้หมายรวมถึงคำนามต่างลิงค์อีกคำหนึ่งได้

ความแตกต่างทางระบบลิงค์ที่เด่นชัดระหว่างภาษาอินดีและภาษาเยอรมันคือจำนวนลิงค์ในภาษา ภาษาอินดีมี 2 ลิงค์คือ पुलลิงค์และสตรีลิงค์ ส่วนภาษาเยอรมันมี 3 ลิงค์คือ पुलลิงค์ สตรีลิงค์ และนปุงตลิงค์ ในขณะที่สรรพสิ่งในโลกจริงสามารถจำแนกได้เป็น 3 เพศคือเพศชายหรือเพศผู้ เพศหญิงหรือเพศเมีย และไม่มีเพศ จำนวนลิงค์ในภาษาเยอรมันตรงกับจำนวนเพศของสรรพสิ่งในธรรมชาติ ลิงค์แต่ละลิงค์ในภาษาเยอรมันจึงน่าจะมีความสัมพันธ์ในทางความหมายกับเพศมากกว่าลิงค์ในภาษาอินดี นั่นคือ पुलลิงค์ในภาษาเยอรมันน่าจะมีความสัมพันธ์กับเพศชายหรือเพศผู้มากกว่า पुलลิงค์ในภาษาอินดี สตรีลิงค์ในภาษาเยอรมันก็น่าจะมีความสัมพันธ์ทางความหมายกับเพศหญิงหรือเพศเมียมากกว่าสตรีลิงค์ในภาษาอินดีด้วยเช่นกัน ทำให้ลิงค์ในภาษาเยอรมันแต่ละลิงค์มีความแตกต่างจากกันมาก คือแตกต่างจากกันทั้งในแง่ของรูป (form) และแตกต่างกันในแง่ความหมายมากกว่าลิงค์แต่ละลิงค์ในภาษาอินดี เมื่อผู้พูดภาษาทั้ง 2 กลุ่มนี้จำแนกคำนามในภาษาของตนออกเป็นลิงค์ต่างๆขณะที่ใช้ภาษา ในแง่ของโลกทัศน์ ผู้พูดภาษาเยอรมันจึงน่าจะต้องให้ความสำคัญและใส่ใจกับการจำแนกเพศของสรรพสิ่งให้

ตรงตามเพศจริงมากกว่าผู้พูดภาษาอินดี เมื่อพิจารณารูปภาษา ผู้พูดภาษาเยอรมันก็น่าจะใช้รูปภาษาตามเพศมากกว่าผู้พูดภาษาอินดี และในชุดคำตอบภาษาเยอรมันแต่ละชุดคำตอบก็น่าจะพบการปองที่ลึกลับมากกว่า 1 ลึกลับน้อยกว่าในกรณีของชุดคำตอบภาษาอินดีด้วย เนื่องจากลึกลับในภาษาเยอรมันมีความแตกต่างจากกันมากทั้งในแง่ของรูปและความหมายแฝงดังที่กล่าวไปแล้ว จนไม่อาจจะพบว่าลึกลับมากกว่า 1 ลึกลับจะเกิดขึ้นร่วมกันในชุดคำตอบเดียวได้

ผลการวิเคราะห์ที่ขัดแย้งกับสมมุติฐานของผู้วิจัย นั่นคือ พบว่าผู้บอกภาษาอินดีมีการใช้รูปภาษาตามเพศมากกว่าผู้บอกภาษาเยอรมัน โดยที่ความแตกต่างของจำนวนตัวปองที่ลึกลับที่แจกแจงตามเพศของคนหรือสัตว์ในภาพที่ใช้เก็บข้อมูลระหว่าง 2 ภาษาเป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 และยังพบการปองที่ลึกลับมากกว่า 1 ลึกลับในชุดคำตอบเดียวในภาษาเยอรมันมากกว่าในภาษาอินดี ซึ่งก็อาจจะตีความได้ว่าผู้พูดภาษาอินดีให้ความสำคัญและใส่ใจกับการจำแนกสรรทสิ่งออกตามเพศจริงมากกว่าผู้พูดภาษาเยอรมัน และลึกลับแต่ละลึกลับในภาษาอินดีก็มีความแตกต่างจากกันมากกว่าในกรณีของลึกลับในภาษาเยอรมัน

7.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างลึกลับและโลกทัศน์เกี่ยวกับเพศของผู้พูดภาษาอินดีและเยอรมันในครั้งนี้มีทั้งที่ตรงกับสมมุติฐานและขัดแย้งกับสมมุติฐาน ผลที่ตรงกับสมมุติฐานก็คือผู้พูดภาษาอินดีและภาษาเยอรมันซึ่งเป็นภาษาที่มีลึกลับเป็นประเภททางไวยากรณ์มีการใช้รูปภาษาตามลึกลับมากกว่าตามเพศ โดยมีสาเหตุมาจากการที่ลึกลับของคำนามในภาษาเข้ามามีอิทธิพลให้ผู้พูดภาษาใช้รูปภาษาบรรยายถึงสรรทสิ่งไปตามลึกลับของคำนาม ส่วนผลที่ขัดแย้งกับสมมุติฐานก็คือแทนที่ผู้พูดภาษาเยอรมันจะให้ความสำคัญและใส่ใจกับการจำแนกเพศของสรรทสิ่งมากกว่าและใช้รูปภาษาตามเพศในความเป็นจริงมากกว่าผู้พูดภาษาอินดีตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้ ผลกลับกลายเป็นในทางตรงกันข้าม ผู้พูดภาษาอินดีดูเหมือนว่าจะให้ความสำคัญใส่ใจกับการจำแนกเพศและใช้รูปภาษาตามเพศมากกว่าผู้พูดภาษาเยอรมัน

จากข้อมูลและผลการวิเคราะห์เท่าที่มีอยู่ คงต้องสรุปว่าการที่ภาษามี 2 ลึกลับ เช่นในภาษาอินดี ทำให้ผู้พูดภาษามีการใช้รูปภาษาตามเพศในความเป็นจริงมากกว่าการที่ภาษามี 3 ลึกลับเช่นภาษาเยอรมัน โดยที่ตัวผู้วิจัยเองก็ยังหาคำอธิบายเกี่ยวกับประเด็นนี้ไม่ได้ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าผลที่ได้ อาจจะมาจากการสัมผัสและทัศนคติต่อภาษาอังกฤษที่ผู้พูดภาษาอินดีและผู้พูดภาษาเยอรมันมีต่างกัน รวมทั้งสภาพแวดล้อมด้านการใช้ภาษาของตนเองสำหรับผู้พูดภาษาอินดีและภาษาเยอรมันก็ต่างกันด้วย โดยที่ผู้พูดภาษาอินดีมีการสัมผัสภาษาอังกฤษมาก

กว่าและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากกว่าผู้พูดภาษาเยอรมัน อิทธิพลจากภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ไม่มีลึงค์เป็นประเภททางไวยากรณ์จึงน่าจะมีส่วนทำให้ผู้พูดภาษาฮินดีได้รับอิทธิพลจากลึงค์ในภาษาของตนเองน้อยกว่าในกรณีของผู้พูดภาษาเยอรมัน

ฟาโซลด์ (Fasold ,1984:21-30 อ้างใน ประพนธ์ ,2532) กล่าวว่าอินเดียเป็นประเทศที่มีภาวะหลายภาษา มีภาษาฮินดีเป็นภาษาประจำชาติ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของรัฐบาลกลาง แต่ละรัฐสามารถเลือกให้ภาษาของประชากรส่วนมากในรัฐเป็นภาษาราชการของรัฐได้ นโยบายการศึกษาเป็นหลักสูตร 3 ภาษา คือภาษาอังกฤษ ภาษาฮินดี และภาษาท้องถิ่นอื่นๆ ในการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปจะต้องให้หลักสูตร 3 ภาษานี้ แต่ในการเรียนการสอนระดับต้นสามารถเลือกให้ภาษาประจำท้องถิ่นได้ จะเห็นว่าชาวอินเดียมีโอกาสดที่ได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษมาก ทั้งในโรงเรียนและในการติดต่อราชการ ภาษาอังกฤษมีฐานะสูงและได้รับการยอมรับจากสังคม พาสาเชอร์ (Pasasher ,1980 อ้างใน ประพนธ์ , 2532) กล่าวว่า คนอินเดียใช้ภาษาแม่มากที่สุดในช่วงสมาชิกครอบครัว ใช้ภาษาอังกฤษในแวดวงการศึกษา ราชการ การงานและในแวดวงมิตรภาพ และภาษาอังกฤษใช้ในการเขียนมากที่สุด จตุรเวที (Chaturvedi ,interview , December 7,1997) กล่าวว่า ในประเทศอินเดีย หากคนอินเดียเองเดินทางห่างจากบ้านไปประมาณ 300 กิโลเมตร ก็อาจจะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร เพราะประชาชนในแต่ละท้องถิ่นที่ใช้ภาษาต่างกันมาก ผู้คนจำนวนมากเรียนภาษาฮินดีซึ่งเป็นภาษาประจำชาติเฉพาะในห้องเรียน เมื่อเรียนจบแล้วก็ลืม ไม่สามารถพูดภาษาฮินดีได้อีก คนที่พูดภาษาอังกฤษได้เท่านั้นจึงจะเดินทางไปได้ทั่วประเทศอินเดียโดยสะดวก ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก และจะยิ่งสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆเมื่อเรียนชั้นสูงขึ้นหรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงขึ้น อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยที่เป็นชาวอินเดีย ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนและการวัดผลความรู้ทุกอย่าง แม้ว่านักศึกษาในชั้นทุกคนจะเป็นชาวอินเดียก็ตาม คนที่มีการศึกษาสูงนิยมสนทนากันด้วยภาษาฮินดีปนภาษาอังกฤษจนเป็นเรื่องปกติธรรมดา เด็กที่เกิดในครอบครัวชั้นกลางขึ้นไป มักจะเข้าใจภาษาอังกฤษตั้งแต่ก่อนเข้าโรงเรียน

ส่วนการใช้ภาษาอังกฤษของชาวเยอรมันนั้น สปิซเซอร์ (Spitzer, interview, February 27,1998) กล่าวว่า เด็กชาวเยอรมันทุกคนจะต้องเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เกรด 4 หรือ 5 ไปจนจบการศึกษาภาคบังคับคือเกรด 9 หรือเกรด 10 ตามแต่รัฐจะกำหนด เมื่อจบเกรด 13 ก็สามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก ทำให้คนที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษสามารถทิ้งภาษาอังกฤษไปได้ตั้งแต่จบชั้นมัธยม ในมหาวิทยาลัย หากไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาก็ไม่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเลย แหล่งข้อมูลในการเรียนทุกอย่างเป็นภาษาเยอรมัน คนที่พูดภาษาอังกฤษปนภาษาเยอรมันจะถูกมองว่ากระทำสิ่งน่ารบกวน ในชีวิต

ประจำวันก็ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเลยเช่นกัน ภาพยนตร์ต่างประเทศจะไม่ค่อยมีผู้ชม หากไม่พากย์เป็นเสียงภาษาเยอรมัน โปรแกรมและระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เช่น ไมโครซอฟต์วินโดวส์ที่เป็นรุ่นภาษาเยอรมันจะไม่มีภาษาอังกฤษปะปนในคำสั่งเลย ซปีดเรอร์ ยังได้กล่าวเปรียบเทียบเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์อีกว่า แม้ชาวไทยจะมีระบบปฏิบัติการที่เป็นรุ่น ภาษาไทย แต่ก็เพียงการทำให้คอมพิวเตอร์สามารถแสดงผลและรับข้อมูลภาษาไทยได้ ผู้ใช้ก็ยังคงมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานเพื่อสั่งงาน ทำให้ตนเองซึ่งไม่สามารถอ่าน ภาษาไทยสามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยได้ แต่สำหรับระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ รุ่นภาษาเยอรมันนั้น ผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาเยอรมันจะไม่สามารถใช้งานได้เลย

จะเห็นว่าชาวอินเดียมีโอกาสดัมผัสภาษาอังกฤษมากกว่าชาวเยอรมันมาก รวมทั้งการใช้ภาษาอังกฤษในสังคมของชาวอินเดียก็เป็นสิ่งน่าขกของ ตรงกันข้ามกับในสังคม ภาษาเยอรมันอย่างสิ้นเชิง ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าผู้บอกภาษาอินเดียคงจะได้รับอิทธิพลจากภาษา อังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ไม่มีลิงค์ ทำให้ใช้รูปภาษาแสดงเพศในความจริงมากกว่าผู้บอกภาษา เยอรมันซึ่งได้รับอิทธิพลภาษาอังกฤษน้อยกว่า

ผู้วิจัยได้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจำแนกเพศอีกประการหนึ่งว่า ความชอบสัตว์ใดๆมีผลให้ผู้พูดภาษาจำแนกเพศของสัตว์ชนิดนั้นได้ตรงกับความเป็นจริงมากกว่า ในการจำแนกเพศสัตว์ชนิดอื่นๆหรือไม่ โดยสันนิษฐานว่า หากผู้พูดภาษาชอบสัตว์ใด ก็น่าจะให้ ความสำคัญกับสัตว์ชนิดนั้นและใส่ใจกับรายละเอียดต่างๆของสัตว์นั้นมากกว่าสัตว์อื่น ๆรวมไปถึง รายละเอียดเกี่ยวกับเพศของสัตว์ และถ้าผู้บอกภาษาไม่ชอบสัตว์ชนิดใดเลยก็น่าจะไม่ใช้รูป ภาษาตามเพศกับสัตว์ชนิดใดเลยด้วยเช่นกัน

ผู้วิจัยพิสูจน์ความคิดนี้ด้วยการถามผู้บอกภาษาแต่ละคนว่าชอบสัตว์ใดๆบ้าง หรือไม่ ถ้าผู้บอกภาษาบอกว่าชอบก็จะขอให้ผู้บอกภาษาบอกว่าชอบสัตว์ชนิดใดมากที่สุดมา 2 ชนิด ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้พิจารณาผู้บอกภาษาเป็นรายบุคคลถึงความชอบสัตว์ใดๆและดู ว่าผู้บอกภาษาผู้นั้นได้ใช้รูปภาษาแสดงเพศเมื่อบรรยายภาพสัตว์ใดบ้าง โดยที่จะไม่พิจารณา ความแตกต่างของจำนวนตัวบ่งชี้ลิงค์ในชุดคำตอบบรรยายภาพสัตว์ นั่นคือไม่ว่าผู้บอกภาษา จะแจกรูปตัวบ่งชี้ลิงค์ในชุดคำตอบบรรยายภาพสัตว์ภาพหนึ่งเป็นจำนวน 1, 2, 3 หรือ 4 หน่วยก็ ตาม ผู้วิจัยก็ถือว่าผู้บอกภาษาใช้รูปภาษาตามเพศของสัตว์ในภาพแล้ว ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยเน้นที่ ว่าผู้บอกภาษาได้ระบุเพศของสัตว์ตามความเป็นจริงบ้างหรือไม่เป็นสำคัญ สัตว์ที่ผู้บอกภาษา แต่ละคนชอบและภาพของสัตว์ที่ผู้บอกภาษาบรรยายด้วยรูปภาษาตามเพศแจกแจงในรูปของตารางได้ดังนี้ (ในกรณีที่ผู้บอกภาษาไม่ชอบสัตว์ใดเลย หรือไม่พบว่าใช้รูปภาษาตามเพศในการ บรรยายภาพสัตว์ใดเลย จะแสดงไว้ด้วยเครื่องหมายติ๊ก))

ตารางที่ 7.1 ความชอบสัตว์และการใช้รูปภาษาตามเพศบรรชาภาพสัตว์โดยผู้บอกภาษาอินเดีย

ผู้บอกภาษาคนที่	สัตว์ที่ชอบ	ภาพของสัตว์ที่ผู้บอกภาษาบรรยายด้วย รูปภาษาตามเพศ
1	-	-
2	สุนัข,ปลา	กระต่าย,ปลา,แกะ
3	สุนัข,ปลา	หนู,สุนัข,ปลา,แกะ,กระต่าย,ช้าง
4	สุนัข,แมว	หนู,สุนัข,กระต่าย,ช้าง
5	สิงโต,นกยูง	แกะ
6	แมงกะพรุน,นกยูง	หนู
7	สุนัข,นก	แกะ,ช้าง
8	กระต่าย,ช้าง	-
9	-	-
10	ปลา,นก	ปลา,แกะ

ตารางที่ 7.2 ความชอบสัตว์และการใช้รูปภาษาตามเพศบรรชาภาพสัตว์โดยผู้บอกภาษาเยอรมัน

ผู้บอกภาษาคนที่	สัตว์ที่ชอบ	ภาพของสัตว์ที่ผู้บอกภาษาบรรยายด้วย รูปภาษาตามเพศ
1	นก,แมว	-
2	ช้าง,โลมา	มด
3	เสือ,นก	สุนัข
4	สุนัข,นก	แมว,แกะเทศผู้,แกะเทศเมีย
5	แมว,กระต่าย	-
6	กระต่าย,นก	-
7	ปลา,ม้าน้ำ	หนู
8	แมว,ช้าง	-
9	แมว,สุนัข	-
10	สุนัข,แมว	สุนัข,แมว,จระเข้เทศเมีย

จากนั้นก็คิดความสัมพันธ์ระหว่างความชอบสัตว์และการรูปภาษาตามเพศ
บรรยายภาพสัตว์ให้อยู่ในรูปคะแนน เพื่อให้ตัดสินได้ง่ายขึ้น หากผู้บอกภาษาคนใดใช้รูปภาษา
ตามเพศบรรยายภาพสัตว์ที่ตนชอบทั้ง 2 ชนิดก็จะคิดเป็น 2 คะแนน หากใช้รูปภาษาตามเพศ
บรรยายสัตว์ที่ตนชอบเพียงชนิดเดียวก็คิดเป็น 1 คะแนน หากไม่ใช้รูปภาษาตามเพศบรรยาย
ภาพสัตว์ที่ตนชอบเลยก็คิดเป็น 0 คะแนน สำหรับการไม่ชอบสัตว์ชนิดใดเลยนั้น ผู้วิจัยจะตีค่า
ว่าผู้บอกภาษาชอบสัตว์ชนิด \emptyset กับ \emptyset ถ้าผู้บอกภาษาคงกล่าวไม่ใช้รูปภาษาตามเพศ
บรรยายภาพสัตว์ชนิดใดเลยก็คือการใช้รูปภาษาตามเพศบรรยายภาพสัตว์ชนิด \emptyset กับ \emptyset นั้น
เอง ดังนั้นก็จะคิดเป็น 2 คะแนน หากผู้บอกภาษาดังกล่าวใช้รูปภาษาตามเพศบรรยายภาพ
สัตว์ 1 ชนิด (ถือว่าเป็นการบรรยายภาพสัตว์ชนิดนั้นกับ \emptyset) ก็จะถือเป็น 1 คะแนน และถ้าใช้
รูปภาษาตามเพศบรรยายภาพสัตว์ใดๆ 2 ชนิดขึ้นไป ก็จะถือเป็น 0 คะแนน คะแนนเต็มในแต่ละ
ละภาษามีค่าเท่ากับ 20 (จำนวนผู้บอกภาษา x จำนวนสัตว์ที่ผู้บอกภาษาแต่ละคนชอบ: 10×2)
คิดคะแนนค่าความสอดคล้องระหว่างความชอบสัตว์และการใช้รูปภาษาตามเพศบรรยายภาพ
สัตว์ได้ดังนี้

ตารางที่ 7.3 คะแนนค่าความสอดคล้องระหว่างความชอบสัตว์ของผู้บอกภาษาอินดีและการใช้รูป
ภาษาตามเพศบรรยายภาพสัตว์

ผู้บอกภาษาอินดีคนที่	สัตว์ที่ชอบและสัตว์ที่ใช้รูปภาษาตามเพศในการบรรยาย	คะแนน
1	\emptyset, \emptyset	2
2	ปลา	1
3	สุนัข, ปลา	2
4	สุนัข	1
5	ไม่มีความสอดคล้อง	0
6	ไม่มีความสอดคล้อง	0
7	ไม่มีความสอดคล้อง	0
8	ไม่มีความสอดคล้อง	0
9	\emptyset, \emptyset	2
10	ปลา	1
รวม		9

ตารางที่ 7.4 คะแนนค่าความสอดคล้องระหว่างความชอบสัตว์ของผู้บอกภาษาเยอรมันและการใช้รูปภาษาตามเทศบรรยายภาพสัตว์

ผู้บอกภาษาอินดีคนที่	สัตว์ที่ชอบและสัตว์ที่ใช้รูปภาษาตามเทศในการบรรยาย	คะแนน
1	ไม่มีความสอดคล้อง	0
2	ไม่มีความสอดคล้อง	0
3	ไม่มีความสอดคล้อง	0
4	ไม่มีความสอดคล้อง	0
5	ไม่มีความสอดคล้อง	0
6	ไม่มีความสอดคล้อง	0
7	ไม่มีความสอดคล้อง	0
8	ไม่มีความสอดคล้อง	0
9	ไม่มีความสอดคล้อง	0
10	สุนัข, แมว	2
	รวม	2

คะแนนค่าความสอดคล้องระหว่างความชอบสัตว์ของผู้บอกภาษากับการใช้รูปภาษาตามเทศบรรยายภาพสัตว์ ที่คำนวณได้จากข้อมูลภาษาอินดีคือ 9 จากคะแนนเต็ม 20 ซึ่งเป็นคะแนนที่ไม่ถึงครึ่งของคะแนนเต็ม ส่วนที่คะแนนได้จากข้อมูลภาษาเยอรมันมีเพียง 2 จากคะแนนเต็ม 20 เท่านั้น ดังนั้นการที่ชอบหรือไม่ชอบสัตว์ชนิดใดจึงไม่ส่งผลให้ผู้บอกภาษาใช้รูปภาษาบรรยายภาพสัตว์เหล่านั้นต่างกัน

แต่เนื่องการผู้วิจัยได้พบว่าความเป็นคนของสิ่งมีชีวิตในภาพทำให้ผู้บอกภาษาเลือกรูปภาษาตามเทศในขณะบรรยายภาพ ผู้วิจัยจึงยังคงเชื่อว่าการให้ความสำคัญต่อสิ่งใดๆ ทำให้เกิดความใส่ใจกับรายละเอียดของสิ่งนั้น เพียงแต่การให้ความสำคัญต่อคนและการให้ความสำคัญต่อสัตว์อาจจะมีความแตกต่างกันอยู่ในรายละเอียด เช่นในการให้ความสนใจต่อคน เราจำเป็นที่จะต้องสนใจเพศของคนคนนั้น เพราะสำหรับคนแล้ว เพศไม่ได้เป็นเพียงลักษณะทางชีววิทยาที่แบ่งแยกคนออกเป็น 2 กลุ่มตามบทบาทของการสืบพันธุ์ แต่เพศยังเป็นตัวกำหนดบทบาทในการดำเนินชีวิตในสังคมด้วย นับตั้งแต่การเลือกอาชีพ เครื่องแต่งกาย ภาษาที่ใช้ บทบาทในครอบครัว ฯลฯ ในขณะที่เพศสำหรับสัตว์มีความสำคัญต่อคนเราน้อยกว่า เพศของสัตว์มักจะแบ่งแยกกันเด่นชัดเฉพาะในการสืบพันธุ์ ยกตัวอย่างเช่นเมื่อเราเลี้ยงสุนัข เราขอมืออยู่ตลอดเวลาว่าสุนัขของเราเป็นเพศใด แต่เราก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับเพศของสุนัข

อยู่ตลอดเวลา ยกเว้นในเวลาที่เราจะต้องพาสุนัขไปพบสัตวแพทย์เพื่อคุมกำเนิด แม้ว่าผู้ที่รักสุนัขบางคนจะตั้งชื่อให้สุนัข หูดคุย ชื่อเครื่องแต่งกายให้ คล้ายคลึงกับที่กระทำกับคนด้วยกันคือ มีการแบ่งเพศอย่างเด่นชัดว่าจะกระทำต่อสุนัขเพศเมียอย่างไร สุนัขเพศผู้อย่างไร แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่ยกนอกเหนือความจำเป็น หากเราจะตั้งชื่อสุนัขเพศเมียด้วยชื่อที่ฟังดูเป็นเพศผู้ หูดกับสุนัขด้วยวิธีที่หูดกับเด็กผู้ชาย ชื่อเสื้อผ้าสำหรับสุนัขเพศผู้ให้ใส่ ก็จะไม่เกิดความเสียหายใดๆ ไม่เกิดการต่อต้านจากสุนัขของเรา รวมทั้งถ้าบุคคลอื่น ๆ ทั่วไปมาพบการกระทำของเรา ก็ไม่มีใครตำหนิหรือด่ามีก็คงไม่ใช่เรื่องที่รุนแรง ตรงกันข้ามกับเมื่อเราปฏิบัติต่อคนอื่น ๆ ไม่ตรงกับบทบาทของเพศของเราและคนที่เราติดต่อกัน ก็จะเกิดปัญหาต่างๆตามมา

7.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

7.3.1 งานวิจัยชิ้นนี้ดำเนินการในประเทศไทย ข้อมูลที่ใช้ส่วนมากได้มาจากผู้บอกภาษาอินดีและเยอรมันที่แม้จะเป็นเจ้าของภาษาและยังคงอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ใช้ภาษาของตนอยู่สม่ำเสมอ แต่ผู้บอกภาษาส่วนมากก็เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลาประมาณ 2 ปีขึ้นไป ผู้บอกภาษาเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องให้ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยซึ่งล้วนแต่เป็นภาษาที่ไม่มีลิงค์เป็นประเภททางไวยากรณ์เพื่อสื่อสารกับบุคคลรอบข้างในชีวิตประจำวัน ข้อมูลที่ได้จากผู้บอกภาษาจึงอาจจะได้รับอิทธิพลจากการสัมผัสภาษาอังกฤษและภาษาไทยมากจนเกินไป รวมทั้งชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานหรือแม้กระทั่งเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ก็มักจะเป็นผู้ที่มีฐานะดี บุคคลเหล่านี้มักจะได้รับการศึกษาสูง มีโอกาสสัมผัสกับภาษาต่างชาติมากเมื่อเทียบกับคนชาติเดียวกันทั่วไปแม้แต่ในยามที่อยู่ในประเทศของตน ผู้วิจัยจึงขอเสนอว่าหากมีการทำวิจัยเกี่ยวกับโลกทัศน์ของผู้พูดภาษาใดๆก็ตาม หากเป็นไปได้ก็น่าที่จะเดินทางไปเก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษาที่ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศของตน และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่สัมผัสกับภาษาต่างชาติน้อยที่สุด

7.3.2 เนื่องจากผู้พูดภาษาอินดีและภาษาเยอรมันโดยรวม มีการสัมผัสและมีทัศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันดังที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อ 7.2 ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้มีการทำงานวิจัยในแนวทางคล้ายๆกันนี้ โดยเลือกศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาที่มี 2 และ 3 ลิงค์ภาษาอื่น เพื่อหาข้อสรุปว่าการที่ภาษามี 2 ลิงค์เช่นในภาษาอินดี ทำให้ผู้พูดภาษามีการจำแนกเพศของสรรพสิ่งได้ตรงกับความเป็นจริงมากกว่าผู้พูดภาษาที่มี 3 ลิงค์เช่นภาษาเยอรมันจริงหรือไม่ หรือว่าการที่ผู้พูดภาษาอินดีจำแนกเพศของสรรพสิ่งได้ตรงกับความเป็นจริงมากกว่าภาษาเยอรมันเป็นผลมาจากการสัมผัสและทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่ใช่อิทธิพลจากจำนวนลิงค์ในภาษา

7.3.3 การเก็บข้อมูลโดยให้ผู้บอกภาษาเขียนบรรยายภาพในการวิจัยนี้ เป็นการใช้ภาพซึ่งก็คือสิ่งจำลองโลกจริงมาเป็นสิ่งกระตุ้น แล้วให้ผู้บอกภาษาตอบสนองออกมาเป็นรูปภาพ เพื่อให้พิสูจน์ผลการวิเคราะห์ของงานวิจัยนี้ว่าสิ่งทำให้ผู้พูดภาษาจำแนกเพศของสรรพสิ่งได้ไม่ตรงกับความเป็นจริงจริงหรือไม่ จึงนำที่จะทำวิจัยต่อไปโดยใช้ประโยคภาษาที่ไม่มีสิ่งเป็นประเภททางไวยากรณ์(เช่นภาษาอังกฤษ)ที่มีเนื้อความกล่าวถึงคนหรือสัตว์ใดๆโดยไม่มีระบุเพศเป็นสิ่งกระตุ้น แล้วให้ผู้บอกภาษาวาดภาพบรรยายสิ่งที่ตนรับรู้จากรูปภาพ หากผู้บอกภาษาวาดภาพคนหรือสัตว์นั้นให้มีเพศสอดคล้องกับสิ่งของค่านามที่หมายถึงคนหรือสัตว์นั้นในภาษาของตน ก็จะเป็นการยืนยันว่าผู้พูดภาษาที่มีสิ่งเป็นประเภททางไวยากรณ์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งในภาษาของตนกำหนดการจำแนกเพศของสรรพสิ่ง

7.3.4 น่าจะมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเภททางไวยากรณ์อื่นๆและโลกทัศน์ต่อไป มีประเภททางไวยากรณ์อื่นๆอีกที่มีความสัมพันธ์กับโลกจริง เช่นกาลและการณ์ลักษณะกับเวลา พจน์กับจำนวน แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเภททางไวยากรณ์และโลกจริงระหว่างสิ่งเหล่านี้ดูจะมีความสอดคล้องกันมากกว่าในความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งกับเพศ แต่ก็มีบ้างในบางกรณีที่ไม่สอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่นเมื่อรูปอดีตกาลของภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้เพื่อแสดงคุณภาพแทนที่จะแสดงเวลาที่ล่วงมาแล้วเช่นในประโยค " Could you give me some drink ? " ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าความไม่สอดคล้องที่เกิดท่ามกลางความสัมพันธ์เช่นนี้น่าจะมีอิทธิพลต่อโลกทัศน์ของผู้พูดภาษาไม่มากก็น้อยด้วยเช่นกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย